

Súd: Krajský súd Trenčín
Spisová značka: 23To/53/2020
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3819010759
Dátum vydania rozhodnutia: 21. 09. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Ondrej Samaš
ECLI: ECLI:SK:KSTN:2020:3819010759.4

Uznesenie

Krajský súd v Trenčíne v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Ondreja Samaša a sudcov JUDr. Beáty Javorkovej a JUDr. Mariána Dunčka na neverejnom zasadnutí konanom dňa 21. septembra 2020 prejednal sťažnosť prokurátora Okresnej prokuratúry Prievidza v trestnej veci obžalovaného

B. R.,

nar. XX.XX.XXXX v R., trvale bytom E. V. L. XXX, t. č. na slobode,

ktorú podal proti uzneseniu Okresného súdu Prievidza sp. zn. 2T/130/2019 zo dňa 08.04.2020 a takto

rozhodol:

Podľa § 193 ods. 1 písm. c) Tr. por. sa sťažnosť prokurátora zamietá, pretože nie je dôvodná.

odôvodnenie:

Na obžalovaného B. R. podal prokurátor Okresnej prokuratúry Prievidza obžalobu zo dňa 29.11.2019 pod č. 2Pv 324/19/3307-105, doručenú Okresnému súdu Prievidza dňa 02.12.2019, v ktorej mu kládol za vinu, že sa mal dopustiť prečinu násilia proti skupine obyvateľov a proti jednotlivcovi podľa § 359 ods. 1, ods. 2 písm. b) Tr. zák. (skutok v bode 1/) a prečinu útoku na verejného činiteľa podľa § 324 ods. 1 písm. b) Tr. zák. (skutok v bode 2/) na tom skutkovom základe, že

1/ najskôr dňa 21.07.2019 okolo 22.29 hodiny sa pred bráničkou rodinného domu č. XXX v E. V. L. pod vplyvom alkoholu vyhrážal, že zabije R. Q. a potom celú jeho rodinu, na čo z miesta odišiel, avšak o 23.39 hodine sa znova pred dom č. XXX vrátil, pričom od brány rodinného domu znova kričal, že najskôr zabije R. Q. a potom vyzabíja celú jeho rodinu, čím u poškodeného R. Q., nar. XX.XX.XXXX, jeho manželky R. Q., nar. XX.XX.XXXX, dcéry J. Y. a vnuka R. Y. vzbudil dôvodnú obavu o ich život a zdravie, pričom okrem samotných poškodených boli prítomní minimálne pri časti skutku aj S. R., F. P. a K. Y.,

2/ dňa 22.07.2019 v čase po 00.00 hod. v obci V. I. v budove Obvodného oddelenia Policajného zboru Nitrianske Rudno, so sídlom Ulica hlavná č. 570, kde bol predvedený hliadkou Obvodného oddelenia PZ Nitrianske Rudno v zložení por. Z. H. a nstržm. S.. R. Y. po obmedzení osobnej slobody podľa § 85 ods. 2 Trestného poriadku v obci E. V. L. zo dňa 21.07.2019 času 23.50 hod., vo vestibule a následne v miestnosti predsiene označenej ako miestnosť č. 7, sa po vplyvom alkoholu vyhrážal usmrtením poškodenému por. Z. H. a poškodenému nstržm. S.. R. Y. a to tak, že opakovane vykrikoval, že ich utopí, pozabíja, že sú skorumpovaní, že ich vyzlečie z uniformy a vulgárne im nadával, následne počas eskorty do Hlavnej banskej záchrannej stanice Prievidza, Priemyselná č. 3, Prievidza za účelom lekárskeho vyšetrenia pred umiestnením do cely policajného zaistenia, tiež počas eskorty na stálu službu Obvodného oddelenia PZ Prievidza, so sídlom M. Mišíka 11, Prievidza ako aj počas eskorty naspäť do budovy Obvodného oddelenia PZ Nitrianske Rudno hovoril hliadke - poškodeným por. Z. H. a nstržm. S.. R. Y., a to až do času 06.30 hod., že keď ho zavrú, tak on sa von dostane, že jeho aj tak po 24 hodinách pustia a on si ich potom nájde, že nevedia, kto on je, že sa zbaví ich a celého ich rodu, aby

ich rody už nepokračovali, ďalej poškodenému por. Z. H. povedal, že liekom na dlhovekosť je nestretnúť jeho, že pokiaľ má nejaké deti, tak že on si ich nájde, znásilní ich a bude mať z toho pôžitok, pričom znásilnenie pomenoval vulgárnym spôsobom.

Uznesením súdu prvého stupňa bola trestná vec obžalovaného pre skutok v bode 1/ podľa § 280 ods. 2 Tr. por. postúpená na prejednanie Okresnému úradu Prievidza, Odboru všeobecnej vnútornej správy, ktorý by ho mohol posúdiť ako priestupok podľa § 49 ods. 1 písm. d) Zák. č. 372/1990 Zb. o priestupkoch. Toto rozhodnutie bolo vyhlásené po vykonaní hlavného pojednávania a vychádzajúc z výsledkov dokazovania naň vykonaného.

V prípade skutku v bode 2/ súd prvého stupňa naopak rozsudkom uznal jeho vinu na skutkovom a právnom základe uvedenom v obžalobe, ale tento nenadobudol právoplatnosť, pretože bol napadnutý v zákonnej lehote odvolaniami prokurátora a obžalovaného, o ktorých bude rozhodovať odvolací súd.

Proti tomuto uzneseniu podal v zákonnej lehote prokurátor sťažnosť, ktorú zhlásil do zápisnice o hlavnom pojednávaní ihneď po vyhlásení uznesenia. Následne sťažnosť písomne odôvodnil tak, že rozpory vo výpovediach poškodených (rodiny Q. a Y.) neboli zásadného charakteru. Je si tiež nutné uvedomiť stres u nich, ako aj určitý časový odstup od spáchania skutku, čo všetko má vplyv na kvalitu pamäťovej stopy. To však nie je dôvodom na to, aby boli ich výpovede s nepodstatnými rozpormi považované automaticky za účelové a nevierohodné. Naopak považuje za účelové a nevierohodné výpovede svedkýň P. a R. ktoré pred skutkom pili s obžalovaným alkohol a čiastočne (teda nie celý čas a počas celého incidentu) boli aj pri komunikácii obžalovaného s poškodenými. Tieto v prípravnom konaní vypovedali, že nepočuli (nie vylúčili) vyhrážky obžalovaného smerom k poškodeným. Zrazu na hlavnom pojednávaní už vyhrážky zo strany obžalovaného úplne vylúčili. Navyše práve tieto svedkyne majú dlhodobu s poškodenými najväčšie konflikty. Súd prvého stupňa navyše považoval za preukázané, že obžalovaný sa dopustil skutku v bode 2/ obžaloby, ktorý nasledoval hneď po skutku v bode 1/. Po obmedzení osobnej slobody sa tak podľa rozhodnutia súdu prvého stupňa vyhrážal rodine policajta. Potom ak toto jeho konanie považoval súd prvého stupňa za preukázané, je ťažké si predstaviť človeka (obžalovaného), ktorý sa opakovane vyhráža policajtom surovým a vulgárnym spôsobom, že by sa predtým k poškodeným, s ktorými mal spor a ktorí ho možno provokovali, bez prítomnosti policajtov vyjadroval bez emócií a bez akýchkoľvek vyhrážok, a to obzvlášť, keď išiel smerom k ich bráničke. Aj to zvyšuje vierohodnosť výpovedí poškodených o vyhrážkach zabitím, pretože to svedčí o charakterových črtách obžalovaného, jeho agresivite a spôsobe vyjadrovania nesúhlasu s názorom iných. Vierohodnosti výpovedí poškodených nasvedčuje ešte aj znalecký posudok R.. Z., ktorý uviedol, že stíhané skutky takpovediac zapadajú do vzorca správania obžalovaného, hlavne pod vplyvom alkoholu. Navrhol preto, aby krajský súd podľa § 194 ods. 1 písm. b) Tr. por. zrušil napadnuté uznesenie a uložil súdu prvého stupňa, aby vo veci znovu konal a rozhodol.

Krajský súd v Trenčíne, ako súd nadriadený súdu prvého stupňa, primárne zistiac, že podaná sťažnosť je prípustná, bola podaná oprávnenou osobou a v zákonom stanovenej lehote na neverejnom zasadnutí podľa § 192 ods. 1 Tr. por. preskúmal správnosť výroku napadnutého uznesenia, proti ktorému sťažovateľ podal sťažnosť, ako aj konanie, ktoré tomuto výroku predchádzalo, a dospel k záveru, že sťažnosť prokurátora nie je dôvodná.

Po splnení prieskumnej povinnosti krajský súd zistil, že súd prvého stupňa vykonal všetky potrebné dôkazy v rozsahu nevyhnutnom na objasnenie skutkového stavu veci a tieto správne a v súlade so zásadou „v pochybnostiach v prospech obžalovaného“ uvedenou v § 2 ods. 4 Tr. por. <aspi://module='ASPI'&link='301/2005 Z.z.%25232'&ucin-k-dni='30.12.9999'> vyhodnotil jednotlivo i v ich súhrne tak, ako mu ukladajú ustanovenia § 2 ods. 10 <aspi://module='ASPI'&link='301/2005 Z.z.%25232'&ucin-k-dni='30.12.9999'>, ods. 12 Tr. por. <aspi://module='ASPI'&link='301/2005 Z.z.%25232'&ucin-k-dni='30.12.9999'> a dospel ku správnym skutkovým zisteniam i právnym záverom. Tieto v súlade s ustanovením § 168 ods. 1 Tr. por. <aspi://module='ASPI'&link='301/2005 Z.z.%2523168'&ucin-k-dni='30.12.9999'> aj podrobne a vecne správne odôvodnil v napadnutom uznesení. Pritom aj v súlade s vykonanými dôkazmi presvedčivo vysvetlil, o ktoré skutočnosti a dôkazy oprel svoje závery a pre ktoré dôvodne neakceptoval tvrdenia obsiahnuté v obžalobe. Jeho rozhodnutie je založené na starostlivom vyhodnotení celého dokazovania, a to spôsobom, ako prikazuje ustanovenie § 2 ods. 12 Tr. por. <aspi://module='ASPI'&link='301/2005 Z.z.%25232'&ucin-k-dni='30.12.9999'> Úvahy a závery

súdu prvého stupňa založené na zásadách logického konania a uvažovania sú vecne správne a krajský súd sa s nimi v plnom rozsahu stotožňuje.

Súd prvého stupňa na podklade vo veci vykonaných dôkazov, na ktoré podrobne poukázal v odôvodnení napadnutého uznesenia, správne zistil, že tieto pripúšťajú dve protichodné a navzájom sa vylučujúce verzie (možnosti) skutkového riešenia, a to jednu na základe usvedčujúcich výpovedí poškodených R. Q., R. Q.j, J. Y. a R. Y. a svedkyne K. Y. a v prípade druhej ide o výpovede obžalovaného a svedkýň F. P. a S. R., ktoré sú naopak v prospech obžalovaného.

Tieto dve verzie aj podľa názoru krajského súdu nepostačujú na to, aby bolo možné spoľahlivo vyvodiť jednoznačný a nepochybný záver o tejto podstatnej skutkovej otázke, teda o tom, ktorá z uvedených dvoch verzií (možností) zodpovedá skutočnosti. Záver o vine musí byť totiž založený na jednoznačne zistených a bezpečne preukázaných faktoch a nie na domnienkach založených na pravdepodobnosti, najmä keď vykonané dôkazy pripúšťajú záver aj o druhej možnosti skutkového riešenia, ktorá je pre obžalovaného priaznivejšia a keď nevylučujú jeho obhajobu, že nekonal v celom rozsahu spôsobom uvedeným v obžalobe.

Vzhľadom na to, že nebolo možné jednoznačne a bez pochybností určiť, ktorá z dvoch možností skutkového riešenia zodpovedá skutočnosti, súd prvého stupňa správne zvolil tú, ktorá je pre obžalovaného priaznivejšia. Správne považoval za nepochybné preukázané len to, že obžalovaný počas verbálneho konfliktu s poškodenými týmto povedal, aby prestali, lebo ich dá zavrieť na psychiatriu, a naopak nepovažoval za dostatočne preukázané jeho vyhrážky zabitím, a preto trestnú vec obžalovaného pre skutok v bode 1/ obžaloby podľa § 280 ods. 2 Tr. por. <aspi://module='ASPI'&link='301/2005 Z.z.%2523280'&ucin-k-dni='30.12.9999'> postúpil príslušnému Okresnému úradu Prievidza, Odboru všeobecnej vnútornej správy, na prejednanie ako priestupku, pretože konanie obžalovaného by mohlo byť posúdené ako priestupok proti občianskemu spolunažívaniu podľa § 49 ods. 1 písm. d) Zák. č. 372/1990 Zb. <aspi://module='ASPI'&link='372/1990 Zb.'&ucin-k-dni='30.12.9999'> o priestupkoch v znení neskorších predpisov.

Krajský súd záverom dodáva, že zákon nepožaduje, aby bolo zistené a konštatované, že obžalobný skutok je skutočne priestupkom, služobným alebo disciplinárnym previnením, pretože postúpenie veci sa viaže iba na odôvodnený predpoklad, že môže byť príslušným orgánom takto posúdený.

Z uvedených dôvodov krajský súd nepovažoval sťažnostné námietky prokurátora za dôvodné. Smerovali totiž len do hodnotenia vykonaných dôkazov, ktoré prokurátor navrhol vyhodnotiť inak, než súd prvého stupňa. Treba dodať, že každý orgán trestného konania hodnotí vykonané dôkazy podľa § 2 ods. 12 Tr. por. v súlade so zásadou voľného hodnotenia dôkazov a podľa vlastného vnútorného presvedčenia. Preto krajský súd nemôže vstupovať do takéhoto hodnotenia dôkazov a nemôže tak nariaďovať súdu prvého stupňa, k akým záverom má tento dospieť.

Vzhľadom na uvedené dôvody preto krajský súd nepovažoval sťažnosť prokurátora za dôvodnú, a preto ju podľa § 193 ods. 1 písm. c) Tr. por. <aspi://module='ASPI'&link='301/2005 Z.z.%2523193'&ucin-k-dni='30.12.9999'> zamietol.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu zákon nepripúšťa žiadny ďalší riadny opravný prostriedok.